

«Ελληνικά» ονόματα, με εβραϊκές ρίζες - «Πατροπαράδοτα» ονόματα που επέβαλλαν οι Ιουδαίοχριστιανοί «πατέρες» τής Εκκλησίας στους Έλληνες

Όταν φέρνω στο μυαλό μου την εγκύκλιο τού Πατριαρχείου, που εξεδόθη το 1819 και μεταξύ άλλων, απαγόρευε στους Έλληνες να δίνουν ελληνικά ονόματα στα παιδιά τους, ως ανάρμοστα(!!!) «πονάνε τα μηνίγγια μου». Και πονάνε ακόμα περισσότερο, όταν η Εκκλησία σήμερα, τολμά και κάνει λόγο για την συμβολή της στην Ελληνική Επανάσταση, την διάδοση της Ελληνικής Παιδείας, τής ελληνικής γλώσσας κ.τ.λ.

«Ανάρμοστο» να ονομάζεις το παιδί σου, Λεωνίδα, Αχιλλέα, Σωκράτη, Αφροδίτη, Ιφιγένεια κ.τ.λ., αλλά «πατροπαράδοτο» να το ονομάζεις Γιάννη, Μιχάλη, Μανώλη, Μαρία κ.α. Βεβαίως και σήμερα, η Εκκλησία έχει φροντίσει να «αγιοποιήσει» σχεδόν όλα τα αρχαία ελληνικά ονόματα, κάνοντας την ανάγκη φιλότιμο κι έτσι, ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Φυσικά, φίλε αναγνώστη, εσύ που ενδεχομένως θα συναντήσεις το όνομά σου στο ακόλουθο ενδεικτικό κατάλογο ονομάτων, δεν χρειάζεται να νιώθεις ενοχές που φέρεις ένα εβραϊκό όνομα. Δεν το επέλεξες εσύ. Αλλά κι αυτοί που το επέλεξαν για σένα (δηλαδή οι γονείς σου), κινήθηκαν μέσα στα πλαίσια που δυστυχώς ο Ιουδαίοχριστιανισμός τα έχει καταστήσει απολύτως δεδομένα και φυσιολογικά. Κοντά σ' αυτά θα πρέπει να συνυπολογίζεται και η άγνοια των παλαιότερων γενεών, σε σχέση με την ιστορία και ειδικότερα με την πλαστή «αρμονική» σχέση Ελληνισμού και Χριστιανισμού, που προπαγανδίζει ανερυθρίαστα έως και σήμερα το παρακράτος τής Εκκλησίας.

Κάποια από τα ονόματα που ακολουθούν (μαζί με την ιουδαϊκή προφορά τους και σημασία), είναι προφανές ότι έχουν εβραϊκές ρίζες, ενώ κάποια άλλα έχουν εξελληνιστεί και είναι αρκετά δύσκολο για τον μέσο Έλληνα να «υποψιαστεί» την προέλευσή τους.

Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ, ότι η επιβολή εβραϊκών ονομάτων, μέσω του Χριστιανισμού, δεν αποτελεί ελληνικό φαινόμενο, αλλά παγκόσμιο (όπου δυστυχώς υφίσταται ο Χριστιανισμός). Επιπροσθέτως, η ελληνική ονοματοδοσία, δεν νοθεύτηκε μόνο με εβραϊκά ονόματα, αλλά και ρωμαϊκά (π.χ. Κωνσταντίνος, που σημαίνει «σταθερός»), καθώς ως γνωστόν ο Χριστιανισμός βρήκε γόνιμο έδαφος για την ανάπτυξη και επέκτασή του μέσα στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Δηλαδή, αυτής που γνωρίζουμε σήμερα ως Βυζάντιο (και για κάποιους αιθεροβάμονες πλαστογράφους τής ιστορίας, ως Ελληνική Βυζαντινή Αυτοκρατορία).

Πάμε στο «ψητό» τώρα ...

Ηλίας

Ελί Για: Ο Θεός μου είναι ο Κύριος.

Ιωάννης

Γιο χανάν: Ο Θεός ελέησε.

Εύα

Χάβα: Μητέρα πάντων των ζώντων.

Άννα

Χανά: Η ευλογημένη απ' τον Θεό.

Μαρία

Μαριάμ (Μύριαμ): Ποθητή, επιθυμητή. Σημαίνει και πίκρα.

Λάζαρος

Ελ αζάρ: Ο Θεός βοήθησε.

Ανανίας

Ανάν Για: Χάρισε ο Θεός.

Ζαχαρίας

Ζαχάρ Για: Θυμήθηκε ο Θεός.

Ματθαίος

Ματάτ Για: Δώρο Θεού.

Θωμάς

Τθαόν: Δίδυμος.

Σάββας

Σαμπάτ (Σάββατο): Ανάπαυση.

Ησαΐας

Γιεσά Για: Έσωσε ο Θεός.

Ιερεμίας

Γερμί Για: Με ανέδειξε ο Θεός.

Ιορδάνης

Γιαρδεΐν: Αυτός που ρέει.

Μανώλης (Εμμανουήλ)

Ιμ άνου Ελ: Ο Θεός είναι μαζί μας.

Μιχάλης (Μιχαήλ)

Μι κα Ελ: Ποιος σαν τον Θεό.

Ιάκωβος (Ιακώβ)

Γιακόβ: Πτερνιστής (σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, όταν γεννήθηκε, κρατούσε την φτέρνα του δίδυμου αδερφού του, Ησαύ).

Σολομός (Σολομώντας)

Σαλομών: Ειρηναίος

Σήφης (Ιωσήφ)

Γιο σεφ: Ο Κύριος να προσθέσει.

Δανιήλ

Δανί Ελ: Κριτής ο Θεός.

Γαβριήλ

Γαβρί Ελ: Άνθρωπος του Θεού.

Σαμουήλ

Σαμού Ελ: Ακούσθηκε ο Θεός.

Ραφαήλ

Ραφά Ελ: Θεράπευσε ο Θεός.

Ιωνάθαν

Γιο τανάν: Ο Θεός έδωσε.

Ιωακείμ

Γιο γιακίμ: Ο Θεός θα αποκαταστήσει.

Βενιαμίν

Μπεν γιαμίν: Υιός εκ δεξιών.

Αβραάμ

Άβραμ: Πατέρας λαών.

Ρεβέκκα

Ρίβκα: Δούλη του Θεού.

Ελισάβετ

Ελ ισεβά: Αυτή που πιστεύει στον Θεό.

Μωυσής

Μοσσέ: Υδατόσωστος.

Ισαάκ

Γελαστός.

Συμεών

Υπακοή.